

D. Ioannis Chrysostomi

inuidentia vacare nita-
tur; precatione duce,
& huiusmodi vitæ vi-
am præmuniens, ex-
peditum habebit & fa-
cilem pietatis cursum;
non enim fieri ullo mo-
do potest, ut, qui tem-
perantiam, mansue-
tudinem, benignitatem à
Deo contendunt, non
voti compotes fiant.

Petite, enim inquit,

Luc. ii. & dabitur vobis; o-
mnis enim, qui petit,
accipit, & qui quærit,
inuenit, & pulsanti
aperietur. Et alibi

Ibid. rursus: Quis est, in-
quit, ex vobis, à quo
si petierit filius suus
panem, nunquid la-
pidé dabit ei? Vel, si pi-
scē petierit, nū serpen-
tem dabit ei? Si igitur
vos, cùm sitis mali, no-
stis bona dare filiis ve-
stris, quanto magis pa-

τῶν προπούντων πο-
εῖν, προσδιχῆς ἡγε-
μόνοις καὶ προλεσιώ-
σης τῶν τοιωτῶν ὁδὸν
τῇ βίᾳ, δικαιοῦ τε, καὶ
έραδιον ἔχει τὸν τῆς δισ-
βείας δρόμον. οὐ γάρ ἐ-
στιν, τοκὴ ἔστι συνάπτου-
τας, προφέτῃ τῇ θεῷ σω-
φροσύνῃ, καὶ μηδιαστή-
νῃ, καὶ πειθότας, καὶ
χριστίνας, μὴ τυγχά-
νειν τῆς δικῆς. αἰτεῖτε
γάρ φησι, καὶ δοτίσεται
ὑμῖν. ζητεῖτε καὶ δέρησ-
ται, κρέετε, καὶ ἀνοιγόσ-
ται ὑμῖν. πᾶς γὰρ ὁ αἴτων,
λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν δι-
έστι, καὶ τῷ κρέσοντι ἀνο-
γόσει. καὶ αἰλαχῆ πάλιν.
Hic ἐστι φησίν, ἐξ ὑμῶν, οὐ
ἐαν αἴτησῃ ὁ γῆρας αἴτης ἀρ-
ιον μὴ λίθον ἐπιδώσας αἴτω;
ἢ ἐαν ιχθὺν αἴτησι, μὴ ὁ
φίν ὅπιδώσας αἴτω; εἰ οὖν
ὑμεῖς πονηροὶ ὄντες, οἴδατε
δόματα αἰχαδὰ διδόνας τοῖς
τέκνοις ὑμῶν, πόσῳ μᾶλλον
οἱ πα-